

עמ"ת (חיפה) 61867-05-24 - יאיר יוספוב (עצור/אסיר בפיקוח) נ' מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 61867-05-24 (עצור/אסיר בפיקוח)

תיק חיצוני: 41965/2024

לפני כבוד השופט זיו אריאלי

יאיר יוספוב (עצור/אסיר בפיקוח)

עורר

נגד

מדינת ישראל

משיבה

החלטה

בפני ערר על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה (כב' השופטת ע' פלד) מיום 21.5.24.

רקע וטענות הצדדים:

1. נגד העורר הוגש ביום 30.1.24 כתב אישום המייחס לו עבירות של סירוב לבדיקת שכרות וכן נהיגה ברכב ללא ביטוח. על פי הנטען בכתב האישום, בתאריך 29.1.24 נהג הנאשם ברכב על כביש 4 לכיוון צפון, ונעצר על ידי שוטרים. הנאשם סירב לתת דגימת דם או שתן לפי דרישת שוטר. הנאשם כשל במבחני הליכה על קו והבאת אצבע לאף. בנוסף, בעת הנהיגה לא היה הרכב מכוסה בפוליסת ביטוח בת תוקף.

2. עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה להורות על מעצרו עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של המשיב לרבות דו"חות פעולה של השוטרים, זכ"ד של קצין המודיעין, דו"ח אכיפת איסור נהיגה ושכרות, בדיקת מאפיינים, ועוד. נטען כי למשיב 8 הרשעת קודמות, לרבות שתיים שעניינן נהיגה תחת השפעת אלכוהול. תלויים ועומדים נגדו שני מאסרים מותנים - האחד בן ארבעה ודשים והשני בן שלושה חודשים.

3. ביום 1.2.24 התקיים דיון במהלכו טען ב"כ העורר לעניין קיומן של ראיות לכאורה. הסנגור הציע לשקול שחרור לחלופת מעצר בבית אביו של העורר. המפקחים המוצעים נחקרו במהלך הדיון. הצדדים הודיעו כי הגיעו להסכמה לפיה יעבור הערר למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בדירת אביו של העורר ובפיקוח אביו ואחיו, בכפוף לחוות דעת מתאימה מאת יחידת הפיקוח האלקטרוני. בית המשפט קמא קבע בהחלטתו כי הצדדים הסכימו על מעצרו של העורר בתנאי פיקוח אלקטרוני.

עוד ציין כי: "עיינתי בחומר החקירה שהונח בפני, ונחה דעתי כי קיימות ראיות לכאורה בתיק החקירה המספקות לצורך שלב זה, וכן אני סבורה כי קיימת עילת מעצר של מסוכנות נוכח חומרת העבירה המיוחסת ומסוכנותה, בצירוף עברו התעבורתי של המשיב...".

4. ביום 7.2.24, ולאחר שהתקבלה חוות דעת מאת היחידה לפיקוח אלקטרוני - הורה בית המשפט כי: "בהמשך להחלטתי מיום 1.2.24 בדבר קיומן של ראיות מספיקות לכאורה ועילת מעצר, ובהסכמת הצדדים, ולאחר שהתקבלה חוות דעת מטעמו של המנהל על היחידה לפיקוח אלקטרוני... הננו מורה על מעצרו של המשיב בפיקוח אלקטרוני...".

5. ביום 5.4.24 הוגשה על ידי העורר בקשה לעיון חוזר, במסגרתה עתר להורות על ביטול המעצר בפיקוח אלקטרוני. בבקשה נטען כי בית המשפט לא מסר החלטה מפורטת בכל הנוגע לטענות ההגנה בעניין היעדרן של ראיות לכאורה. נטען כי בכל מקרה "קיימת הזכות לסנגור החדש לפתוח שוב את עניין הראיות לכאורה ככל והוא סבור שקיימים טיעונים שלא נטענו". נטען כי קיימת חולשה ראייתית, שכן צפייה בסרטונים הקיימים בתיק מלמדת כי העורר לא סירב לביצוע בדיקת שכרות, וכי נמנעה ממנו זכות ההיוועצות.

6. ביום 21.4.24 התקיים דיון בבקשה. ב"כ העורר טען כי לפני ימים אחדים התקבלה תעודת חיסיון ופרפראזה של ידיעה מודיעינית, אשר משנה את מסד הראיות, שכן היא מלמדת שהמידע המודיעיני בעניינו של העורר הוא מידע בן שבוע ימים, ומשכך אין בכוחו להקים חשד סביר המצדיק עיכוב של העורר או דרישה למסור בדיקת דם/שתן.

7. דיון המשך בבקשה נקבע ליום 26.5.24 (ובהמשך הוקדם הדיון ליום 21.5.24). ב"כ העורר טען כי כיום, בחלוף 5 חודשים, יש לבחון את המסוכנות מחדש. נטען כי נפגעה זכות ההיוועצות של העורר, וכי הוא לא סירב לביצוע בדיקה, אלא ביקש להתייעץ עם עו"ד. סרטוני מצלמות הגוף של השוטרים הוצגו לבית המשפט קמא במהלך הדיון.

8. בהחלטתו מאותו יום קבע בית המשפט קמא כי הסכמת הצדדים (למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני) סיימה למעשה את הדיון בהחלטה בבקשת המעצר, וכי כל בקשה נוספת טעונה עמידה באחת העילות הקבועות בסעיף 52 לחוק המעצרים. הליך הבקשה לעיון חוזר לא נועד לשמש מסלול לעקוף ערעור מחודש על החלטת המעצר. אין לאפשר פתיחה מחודשת של הדיון בסוגיית הראיות מחדש בשל החלפת הייצוג, מבלי שהתחדש דבר בחומר הראיות, אלא מטעמים חריגים.

9. נקבע, כי שאלת קיומן של ראיות לכאורה נדונה והוכרעה, והצדדים אף הגיעו להסכמה, ואין בהחלפת הייצוג כדי להצדיק דיון מחודש בסוגיה. משכך, סבר בית המשפט קמא כי אין להידרש לטענות ב"כ העורר בהרחבה. בקצרה נקבע, השוטרים עיכבו את העורר על רקע מידע מודיעיני,

אשר יכול להקים "חשד סביר" לשם נטילת דגימת שתן/דם. נקבע כי טענות העורר לעניין סבירות החשד והרלבנטיות של המידע - מקומן להתברר במסגרת הדיון בתיק העיקרי. נקבע עוד, כי העורר ביצע בדיקת מאפיינים, התנדנד במבחן הליכה על קו, נעזר בידי לשמירה על יציבות, סירב לבצע מבחן הבאת אצבע לאף, ומסרטוני מצלמת הגוף עולה כי סירב למסור דגימה, לאחר שהוסברה לו מטרתה ומשמעות הסירוב להיבדק. נקבע כי טענת העורר בדבר פגיעה בזכות ההיוועצות - אינה פוגמת בעוצמת הראיות בשלב זה, ומקומה של הטענה להתברר בתיק העיקרי. מכאן, שאין בטענות בדבר חולשת הראיות כדי להצדיק עיון חוזר.

10. אף הטענה בדבר חלופי הזמן נדחתה, ונקבע כי אין בפרק הזמן שחלף כדי לשנות את נקודת האיזון. לא חלף זמן ניכר, ויש להביא בחשבון גם את המסוכנות הנשקפת מהמבקש נוכח חומרת העבירה המיוחסת לו, ועברו התעבורתי המכביד.

11. מכאן הערר.

לטענת העורר - בית המשפט קמא שגה בהחלטה זו, שכן בניגוד לקביעת בית המשפט קמא - לא ניתנה בעבר כל הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה. כאמור, בדיון מיום 1.2.24 טען בא כוחו הקודם של הערר כנגד קיומן של ראיות לכאורה, ולאחר מכן הגיעו הצדדים להסכמה כי המשך המעצר יהיה בתנאי פיקוח אלקטרוני - אך זאת ללא הסכמה לעניין קיומן של ראיות לכאורה.

12. בנוסף, לאחר חילופי הייצוג קיבלה ההגנה תעודת חיסיון ופרפראזה מודיעינית אשר לא נמסרו לעיון ההגנה קודם לכן. מסמכים אלו מעלים כי עיכובו של העורר לא היה חוקי שכן הסתמך על מיד מודיעיני ישן. היה על בית המשפט קמא לדון בסוגיה זו.

13. עוד נטען, כי נוכח חלופי הזמן, ומשהוכיח העורר כי ניתן לתת בו אמון, הרי שהיה על בית המשפט קמא לשקול הקלה בתנאים המגבילים. הדברים נכונים ביתר שאת בשים לב לכך שלעורר מיוחסות עבירות על פקודת התעבורה, משמע מסוכנותו עיקרה בעת שהוא נוהג, ואין המדובר במסוכנות כלפי כולי עלמא.

14. בדיון בערר הדגיש ב"כ העורר כי הערר מתייחס לשני חלקים בהחלטת בית המשפט קמא - הן לעניין סירובו לדון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, והן לעניין תנאי המעצר בפיקוח אלקטרוני. נטען כי הצדדים טענו בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, אלא שאז נמנע בית המשפט קמא מלהכריע בשאלה זו, בנימוק כי נאשם אשר הסכים לקיומן של ראיות לכאורה - לא יכול לחזור בו מהסכמתו. אלא שכאן נפלה שגגה, מאחר ולא הייתה הסכמה לקיומן של ראיות לכאורה.

15. המשיבה סבורה כי החלטת בית המשפט קמא מנומקת וכי לא נפלה בה שגגה. נטען כי בית

המשפט קבע, בהחלטתו מיום 21.5.24, כי מתקיימות ראיות לכאורה, אף התייחס לכל טענות העורר בעניין זה. נטען בנוסף כי הצדדים הגיעו להסכמות כי העורר יישאר בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני והסכימו לקיומן של ראיות לכאורה. לטענת המשיבה, מדובר בעבירות חמורות המיוחסות לעורר, אשר לחובתו עבר מכביד. נוכח עבר זה לא ניתן לתת בו אמון.

דין והכרעה:

16. לאחר שנתתי דעתי לטענות הצדדים ועיינתי בהחלטת בית המשפט קמא ובדיונים שהתקיימו בפניו, נחה דעתי כי דין הערר להתקבל באופן חלקי.

17. הערר שבפני מונח על שלושה אדנים: טענות לעניין ההחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה; טענות לעניין קיומן של "עובדות חדשות שהתגלו", המקימות עילה לעיון מחודש בהחלטה; טענות לעניין חלוף הזמן מעת שהורה בית המשפט על מעצר בפיקוח אלקטרוני, המקים אף הוא עילה עצמאית ונפרדת לעיון חוזר.

18. אשר לאדן הראשון, הרי שמסקנת בית המשפט והנמקתו - מקובלות עלי במלואן. אכן, בפרוטוקול הדיון לא נרשמה "ברחל בתך הקטנה" הסכמת בא כוחו (הקודם) של העורר לקיומן של ראיות לכאורה. מן הראוי היה כי תירשם הסכמה מפורשת כאמור. אלא שלא ניתן להבין את המשך הדיון מיום 1.2.24 אלא כהסכמה כאמור. שהרי מלכתחילה טען הסנגור להיעדר קיומן של ראיות לכאורה. תיק החקירה הוגש לעיון בית המשפט, וזה קבע, לאחר עיון בתיק החקירה, כי בידי המבקשת ראיות לכאורה. הצדדים **הסכימו** כי המעצר מאחורי סורג ובריח יומר במעצר בפיקוח אלקטרוני (בכפוף לקבלת חוות דעת מאת היחידה לפיקוח אלקטרוני). הסנגור לא הסתייג, לא "שמר על זכותו" לחזור ולטעון לעניין הראיות, לא עמד על קבלת החלטה מפורטת לעניין ראיות לכאורה, ואף לא הגיש ערר על החלטת בית המשפט קמא בדבר קיומן של ראיות לכאורה.

אין לראות בהתנהלות זו (גם בהיעדר רישום מפורש בפרוטוקול) אלא כהסכמה כי הדיון בבקשת המעצר הסתיים, וכי על בקשה נוספת במסגרת הליך המעצר לעמוד בתנאי סעיף 52 לחוק המעצרים.

בצדק ציין בית המשפט קמא, כי אין מקום להתיר, במסגרת בקשה לעיון חוזר, פתיחה מחודשת של החלטת המעצר הקודמת, והליך הבקשה לעיון חוזר תחום בשלוש העילות המנויות בסעיף 52 הנ"ל - עובדות חדשות, שינוי נסיבות, או חלוף זמן ניכר.

הנחת המוצא היא, לפיכך, כי ההחלטה בדבר מעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני, אשר כאמור ניתנה בהסכמת הצדדים - חתמה למעשה את הפרק הראיתי של הליך המעצר, למעט מקרים המקימים עילה לעיון חוזר לפי סעיף 52 הנ"ל. אף בהחלפת ייצוג אין כדי לשנות ממסקנה זו, ואף בעניין זה איני

סבור כי נפלה שגגה בהחלטת בית המשפט קמא.

19. אשר לאדן השני עליו נשענת הודעת הערר - החלטת בית המשפט לעניין מעצר העורר בפיקוח אלקטרוני ניתנה ביום 7.2.24. לפי הודעת המשיבה - תעודת החיסיון התקבלה לתיק המאשימה ביום 12.2.24 (ר' תגובתה מיום 7.4.24 לבקשה לעיון חוזר בבית המשפט קמא). מכאן, שלא יכולה להיות מחלוקת כי תעודת החיסיון והמידע המודיעיני (אשר פרפראזה ממנו הועברה לעיון ההגנה) הם בגדר "עובדות חדשות" אשר התגלו להגנה רק לאחר ההחלטה מיום 7.2.24.

20. בית המשפט קמא ציין בהחלטתו מיום 21.5.24 כי ידיעה מודיעינית יכולה להקים "חשד סביר" המצדיק נטילת דגימת שתן או דם. בכך לא שגה. אף לא שגה בית המשפט קמא בקביעתו, כי ההכרעה הסופית בדבר סבירות החשד, הרלבנטיות של המידע והשלכתו על חוקיות העיכוב - תיעשה במסגרת התיק העיקרי. יחד עם זאת, ראוי היה כי בית המשפט קמא יידרש בכל זאת לטענות ההגנה, לפיהן המידע המודיעיני שהתקבל בתיק - הוא מידע ישן, וכי אינו בגדר מידע אשר הגיע "זה מקרוב" [השווה רע"פ 10149/09 **בן חיים נ' מדינת ישראל** (6.3.12), סעיף 19 לפסק דינה של הנשיאה (כתארה אז), כב' השופט ד' ביניש].

21. נראה, על פניו, כי הגם שראוי כי סוגיה זו תבורר עד תום במסגרת ההליך העיקרי, הרי שניתן לומר כבר עתה, בזהירות המתבקשת: גם אם אין בטענה זו כדי לשמוט לחלוטין את הקרקע מתחת לקיומן של ראיות לכאורה, יש בה כדי להחליש, ולו במידת מה, את עוצמתן.

22. קביעה זו מצטרפת לאדן השלישי עליו נשענת הודעת הערר - חלוף הזמן. בצדק ציין בית המשפט קמא כי המונח "זמן ניכר" הנזכר בסעיף 52 לחוק המעצרים - הוא מושג גמיש, וכי יש לפרש אותו בהתאם לנסיבות, ובין היתר להתייחס לחומרת העבירה, מידת המסוכנות, אופן העמידה בתנאים, ועוד כיוצא באלה נתונים אשר בכוחם להשפיע על מידת האמון שניתן לתת בנאשם.

23. לטעמי, העובדה כי המשיב שוהה בתנאי מעצר בפיקוח אלקטרוני קרוב לארבעה חודשים, ללא חלונות פיקוח, מבלי שיש אינדיקציה להפרות מצדו, ובשים לב לעבירות המיוחסות לו ומידת המסוכנות הנשקפת ממנו - בהצטרף לטענות העורר בדבר הפיחות המסויים (לכאורה) בעוצמת הראיות נוכח המידע המודיעיני - מצדיקה הפנייה של העורר לקבלת תסקיר מעצר. אזכיר בעניין זה כי העורר הועבר למעצר בתנאי פיקוח אלקטרוני בהסכמת הצדדים, וללא שהתקבל תסקיר מעצר בעניינו. נראה כי בחלוף 4 חודשים, בשלה העת להעמיק את הבחינה בנוגע למידת המסוכנות הנשקפת ממנו ולצורך בפיקוח אלקטרוני.

24. אשר על כן, הערר מתקבל חלקית, במובן זה שעל מנת להרחיב את בסיס הנתונים ביחס לעורר - אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקיר מעצר בעניינו.

התסקיר יוגש תוך 21 יום לבית המשפט קמא, ויתייחס הן לשאלת המעצר בפיקוח האלקטרוני והן לעניין מידת המסוכנות הנשקפת מהעורר.

עם קבלת תסקיר כאמור - יקבע בית המשפט קמא דיון משלים, לפי יומנו.

יובהר כי אין בהפניה זו כדי לפתח ציפייה או הסתמכות כלשהן, ואין בה כדי ללמד על ההחלטה שתינתן בסופו של יום על ידי בית המשפט קמא.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים וכן לשירות המבחן.

ניתנה היום, כ"ז אייר תשפ"ד, 04 יוני 2024, בהעדר
הצדדים.